

[H. C. Toft.]

2,3 pct. Det vil altså sige, at man dér på grund af lovgivningen og på grund af vurderingen faktisk pålagde grundejerne, hvad enten det var landbrugere, eller det var parcellhusejere eller alle andre, en voldsomt forøget grundbeskatning, som, når det drejer sig om erhvervslivet, er medvirkende til at forøge omkostningerne og gøre det vanskeligere for erhvervslivet at konkurrere.

Da vi behandlede lovforslaget den 7. november, var jeg vidende om, at Amtsrådsforeningen havde rettet henvendelse til den daværende indenrigsminister netop med et forslag om at nedsætte grundskyldpromillen fra 20 til 15, og jeg var vidende om, at den daværende indenrigsminister, ordføreren for socialdemokratiet her i dag, havde meddelt Amtsrådsforeningen, at man ville overveje det.

Under den debat, der fandt sted den 7. november, måtte jeg konstatere, at den daværende indenrigsminister og regering havde sluttet sine overvejelser i den retning, at man ville afvise Amtsrådsforeningen, men man må da i alt fald have været i den situation, at man villigt ville overveje det. Når man nu hører ordføreren for socialdemokratiet her i dag, der altså er den tidligere indenrigsminister, må jeg nok sige, at nu har piben fået en helt, helt anden lyd. Der er slet ikke tale om overvejelser længeere. Nu er det en blank afvisning.

Jeg håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan få klaret op, hvordan det vil virke for de enkelte amter, og jeg vil her gerne erindre om, at folketingsmand Hans Toft forleden dag over for statsministeren rejste spørgsmålet om, hvorvidt man skulle prøve på at undersøge, hvordan et forslag ville virke ude i de enkelte amter, eller i alt fald have nogle eksempler på det. Jeg synes, det vil være udmærket, hvis vi under udvalgsarbejdet her klart kan få fremlagt, hvilke virkninger dette forslag vil få, når man ønsker, at det skal træde i kraft den 1. april 1974.

Jeg bemærkede også, at formanden for fremskridtspartiets folketingsgruppe, hr. Glistrup, var meget stærkt afvisende over for lovforslaget og bl.a. sagde, at man ønskede at afskaffe statsamterne og amterne. Men dermed afskaffer man jo ikke nogen af de udgifter, som er inden for disse områder,

så det kan i alt fald ikke hjælpe noget, at han bare kommer her og siger: væk med selve den institution, der hedder statsamterne og amterne, for udgifterne bliver jo tilbage, og de skal betales. Så let er det i alt fald ikke at spare.

Jeg vil derfor gerne til sidst gentage, at vi er principielt enige i, at man bør nedsætte den maksimale grundskyldpromille fra 20 til 15, men vi kan altså ikke, før vi nærmere får det belyst i udvalget, tage stilling til § 2, hvorefter loven, hvis lovforslaget gennemføres, får virkning fra 1. april 1974. Det kræver i alt fald, inden vi tager stilling, nogle flere oplysninger.

Børge Johansen (CD):

Ved dette lovforslag er der tale om at reducere overgrænsen for den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 til 15, og det er identisk med spørgsmålet om, hvorvidt denne skat skal indbringe 550 mill.kr. eller 160 mill.kr. mere, end den hidtil har indbragt.

Vi er ikke usympatisk indstillet over for lovforslaget, men finder alligevel grund til at spørge, om der ikke kan være grund til i hvert fald for øjeblikket at træde lidt varsomt. Det skulle jo ikke gerne være sådan, at den opfattelse breder sig, at ejere af ejendomme skal beskyttes på bekostning af andre befolkningsgrupper, og derfor vil vi i hvert fald gerne med hensyn til udvalgsarbejdet sige, at vi er lidt betænkelige, men som sagt ikke usympatisk indstillet.

Der er en enkelt ting i ministerens fremsættelse til lovforslaget, som måske falder i øjnene. Der står, at denne reduktion af grundskyldpromillen yderligere skulle være et incitament til, at der gennemføres mulige amtskommunale besparelser til gavn for samfundsøkonomien. Jeg vil gerne spørge, om man deraf modsætningsvis skal slutte, at hvis der var hjemmel for amtskommunerne til at udskrive 20 promille, ville de så deri have et incitament til rigtig at boltre sig?

Ømann (SF):

Ja, her har vi jo et af de lovforslag, som befolkningen ikke rigtig kan gennemskue. Der loves her en lettelse, og det er altid sympatisk, især når det drejer sig om lettelse for skatter. De, som omfattes af disse